

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ..... - SECTIA PENALĂ

Decizia penală nr. ....
Ședința publică din data de .....
Instanța de judecată este compusă din
Președinte – .....
Judecător – .....
Grefier – .....

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila, a fost reprezentat de
procuror - .....

La ordine este soluționarea contestației formulată de **Parchetul de pe lângă
Judecătoria** ..... împotriva sentinței penale nr. .... din data de 2 ..... a Judecătoriei
privind pe condamnatul ..... (fiul lui .....
în ..... jud. .... aflat în

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de .....
fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din
prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea
pentru data de ..... iar ulterior a amânat pronunțarea la data de ..... la data de
) și la data de ..... 0, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față:

Din examinarea acelor și lucrărilor aflate la dosar tribunalul reține următoarele:

Prin ..... nr. .... pronunțată de J ..... în dosarul nr. ....
a fost admisă cererea de contopire a pedepselor formulată de petentul
condamnat

A fost descontopită pedeapsa de 2 luni și 1 zi închisoare aplicată prin sentința penală
nr. .... a Judecătoriei ..... rămasă definitivă prin decizia penală nr. ....
a Curții de Apel ..... în pedepsele componente:

- 2 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea la data de 12.04.2015 a infracțiunii
prevăzută de art. 253 al. 1 C.p.
- 1 zi reprezentând ¼ din restul rămas neexecutat de 6 zile din măsura educativă
privativă de libertate a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 3 ani și
2 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. .... a Judecătoriei

În baza art.585 C.p.p., art.38 al. 1 - art.39 lit. b din Codul Penal s-a dispus contopirea
următoarelor pedepse:

- 2 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. .... a Judecătoriei
rămasă definitivă prin decizia penală nr. .... a Curții de Apel .....
- 2 ani și 6 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. .... a
Judecătoriei ..... rămasă definitivă și modificată prin decizia penală nr. ....
a Curții de Apel ..... urmând ca petentul-condamnat ..... să execute
pedeapsa cea mai grea de 2 ani și 6 luni închisoare, sporită cu 20 zile închisoare, în total
urmând ca petentul condamnat să execute o pedeapsă de 2 ani, 6 luni și 20 zile închisoare.

În baza art. 129 al. 2 lit. b din Codul Penal, a fost majorată pedeapsa închisorii de 2 ani, 6 luni și 20 zile cu ¼ din restul rămas neexecutat de 6 zile din măsura educativă a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de pe o perioadă de 3 ani și 2 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Judecătoriei _____ respectiv cu 1 zi, urmând ca petentul _____ să execute în total o pedeapsă de 2 ani, 6 luni și 21 zile închisoare.

Din pedeapsa aplicată s-a dispus deducerea perioadei executată de la 12.04.2015 la 18.04.2015 și de la 12.03.2019 la zi.

Au fost Anulate vechile mandate de executare a pedepselor și s-a dispus emiterea unui nou mandat pentru pedeapsa aplicată.

Au fost păstrate celelalte mențiuni din cuprinsul celor două sentințe penale contopite.

În baza art. 275 al. 3 din Codul de Procedură Penală s-a dispus în privința cheltuielilor judiciare în cuantum de 100 lei avansate de stat să rămână în sarcina acestuia.

Au fost dispuse și măsuri referitoare la onorariul apărătorului din oficiu al contestatorului condamnat.

S-a reținut în acest sens în cadrul considerentelor sentinței că, prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 20.02.2020 sub nr. _____ tentul condamnat _____, a solicitat contopirea pedepselor aplicate acestuia.

Analizand actele si tucrarue dosarului, instanta retine urmatoarele:

Prin Sentința Penală nr. _____ a Judecătoriei _____ rămasă definitivă prin Decizia Penală nr. _____ a Curții de Apel _____ petentul a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de pedeapsa de 2 luni și 1 zi închisoare, pedeapsă compusă din: 2 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea la data de 12.04.2015 a infracțiunii prevăzută de art. 253 al. 1 C.p. și 1 zi reprezentând ¼ din restul rămas neexecutat de 6 zile din măsura educativă privativă de libertate a internării într-un centru de detenție pe o perioadă de 3 ani și 2 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Judecătoriei _____.

Prin Sentința Penală nr. _____ a Judecătoriei _____ rămasă definitivă și modificată prin Decizia Penală nr. 1 _____ a Curții de Apel _____ același petent a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 228 al. 1-229 al. 1 lit. b, d și al. 2 lit. b C.p. cu aplicarea art. 396 al. 10 C.p.p., art. 35 al. 1 C.p., art. 41 al. 1 C.p. și art. 43 al. 5 C.p.

Analizând datele la care au fost săvârșite faptele pentru care s-au aplicat pedepsele mai sus arătate, coroborat cu datele la care au rămas definitive hotărârile de condamnare, instanța de fond a constatat ca în cauză sunt incidente dispozițiile art. 38-39 C.p. privind concursul de infracțiuni și art. 129 al. 2 lit. b C.p., petentul fiind condamnat atât la pedepse cu închisoare pentru fapte săvârșite în majorat, cât și la o măsură educativă privativă de libertate pentru fapte săvârșite în minorat.

Totodată, s-a constatat că fapta, pentru care petentului i-a fost aplicată pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare prin sentința penală nr. _____ a Judecătoriei _____ rămasă definitivă și modificată prin decizia penală nr. _____ a Curții de Apel _____ a fost săvârșită în stare de recidivă postexecutorie față de pedeapsa rezultantă de 3 ani, 6 luni și 20 zile închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Judecătoriei _____ petentul fiind liberat la termen, la data de 26.09.20_____

De asemenea, s-a mai constatat că faptele pentru care petentul a fost condamnat prin Sentințele Penale nr. _____ a Judecătoriei _____ a _____ a Judecătoriei _____ și _____ a Judecătoriei _____ sentințe care au făcut obiectul contopirii soluționate prin Sentința Penală nr. _____ a Judecătoriei _____ definitivă prin Decizia Tribunalului _____ i nr. _____ sunt săvârșite în concurs cu fapta pentru care petentul a fost condamnat prin sentința penală nr. 1 _____ Judecătoriei _____ rămasă definitivă prin decizia penală nr. _____ a Curții de Apel _____

Prin urmare, având în vedere că pedeapsa rezultantă de 3 ani, 6 luni și 20 zile închisoare aplicată prin sentința penală nr. _____ a Judecătoriei _____ în care au fost contopite cele trei sentințe penale, _____ a Judecătoriei _____

5 a Judecătoria și a Judecătoria, constituie primul termen al recidivei postexecutorii, instanța de fond nu a procedat la contopirea acestora cu pedeapsa de 2 luni închisoare aplicată prin Sentința Penală nr. 1 a Judecătoria, în baza regulilor privind concursul, regula fiind ca pedeapsa să fie stabilită prin aplicarea **succesivă** a recidivei postexecutorii și apoi a concursului.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a fost formulată contestație de către Parchetul de pe lângă Judecătoria I În fapt, s-a arătat în cadrul contestației formulate, în esență, că instanța de fond a omis să efectueze concursul dintre pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de distrugere, pedeapsă care se află în stare de concurs cu pedeapsa care a atras starea de recidivă post-executorie în cauză. În concret, s-a menționat că infracțiunea pentru care a fost aplicată această pedeapsă prin Sentința Penală nr. a Judecătoria este, în același timp, concurrentă cu infracțiunea de furt calificat pentru care intimatul a fost condamnat la data de 20.12. precum și cu infracțiunile ale căror pedepse au fost contopite la data de 18.01. prin Decizia Penală nr. dar și că, în același timp, această infracțiune se află în stare de recidivă post-executorie cu infracțiunile ale căror pedepse au fost contopite prin Decizia Penală nr.

În acest sens, contestatorul a arătat că operațiunea de contopire nu a ținut seama de situația juridică a pedepsei aplicate pentru infracțiunea de distrugere săvârșită la data de 14.05.2015 precum și de situația juridică a pedepselor contopite prin Decizia Penală nr. aflate în concurs.

Referitor la **mecanismul de contopire care ar fi trebuit aplicat în cauză**, s-a opinat că, **mai întâi**, ar fi trebuit dat prioritate dispozițiilor art. 43 alin. 5 din Codul Penal privind recidiva post-executorie, urmând a fi menținută, în acest sens, pedeapsa rezultantă de 2 ani și 6 luni stabilită de Curtea de Apel **O a doua etapă** în acest mecanism, în opinia contestatorului, o reprezenta aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. 1 lit. b din Codul Penal privind concursul de infracțiuni, între infracțiunea aflată în stare de recidivă post-executorie și infracțiunea de distrugere, caz în care s-ar obține o pedeapsă rezultantă de 2 ani, 6 luni și 20 de zile. **O a treia etapă** indicată o reprezintă aplicarea dispozițiilor art. 40 alin. 1 din Codul Penal, în concret efectuându-se concursul dintre pedepsele aflate în cadrul Sentinței Penale nr.

7, repuse în individualitatea lor, și pedeapsa de 2 luni, obținându-se în acest caz o rezultantă de 3 ani, 7 luni și 10 zile, din care se scade pedeapsa efectiv executată de 3 ani, 6 luni și 20 de zile, caz în care se obține o pedeapsă rezultantă parțială de 10 zile. Cele 2 rezultante ar trebui cumulate aritmetic, rezultând o pedeapsă de 2 ani și 7 luni care ar trebui aplicată inculpatului. **Ultima etapă** indicată ar reprezenta adăugarea unui spor fix de ¼ din cele 6 zile rămase neexecutate din măsura educativă a internării într-un centru de detenție aplicată prin Sentința Penală nr. a Judecătoria în concret o zi, caz în care intimatul ar trebui să execute pedeapsa finală rezultantă de 2 ani, 7 luni și o zi. Din această perioadă ar trebui deduse perioadele executate în intervalul 12.04.2015-18.04.2015 și de la 13.03.2019 la zi.

Au fost invocate în drept dispozițiile art. 425¹ alin. 7 pct. 2 lit. a și ale art. 597 alin. 7 din Codul de Procedură Penală.

Examinând hotărârea instanței de fond prin prisma motivelor invocate în contestația formulată de condamnat, a actelor și lucrărilor aflate la dosar, a concluziilor puse de condamnatul-intimat prin apărător și de reprezentantul Ministerului Public și a dispozițiilor legale în materie, tribunalul apreciază contestația formulată de Ministerul Public ca fiind nefondată, urmând a fi respinsă.

Tribunalul reține că, după cum s-a reținut în mod corect de către instanța de fond, discutăm în prezenta situație despre incidența a 3 hotărâri judecătorești definitive de condamnare referitoare la intimatul

Astfel, în ordine cronologică:

1. Prin **Sentința Penală nr. 1** care a fost pronunțată de Judecătoria în dosarul penal nr. 1 definitivă prin Decizia Penală nr. 1 a Tribunalului intimatului i-a fost aplicată pedeapsa rezultantă principală de **3 ani, 6 luni și 20 de zile** pentru comiterea unui nr. de 6 infracțiuni la data de **20/21.07.2015** și respectiv **31.05/01.06.2015**. Prin această sentință au fost contopite pedepsele principale aplicate anterior intimatului prin alte două sentințe penale, datorită existenței concursului de infracțiuni raportat la faptele pentru care intimatul fusese condamnat.

Cele două hotărâri judecătorești contopite sunt:

-Sentința Penală nr. 1 a Judecătoriei definitivă prin neapelare la 05.04.2016;

-Sentința Penală nr. 2 a Judecătoriei definitivă prin Decizia Penală nr. 1 a Curții de Apel]

Conform datelor care rezultă din fișa de cazier judiciar, **intimatul s-a liberat în termen din executarea acestei pedepse principale** la data de 26.09.

2. Prin **Sentința Penală nr. 1** care a fost pronunțată de Judecătoria în dosarul penal nr. 1 definitivă prin Decizia Penală nr. 1 din 20.12.20 pronunțată de Curtea de Apel intimatul a fost condamnat la pedeapsa principală rezultantă de 2 ani și 6 luni pentru comiterea infracțiunii de furt calificat în formă continuată, actele materiale fiind comise în perioada **17/18-28/29.10.2018**, după executarea în termen a pedepsei anterioare și liberarea sa la 26.09.2018.

3. Prin **Sentința Penală nr. 1** pronunțată de Judecătoria I în dosarul penal nr. 1, definitivă prin Decizia Penală nr. 1 a Curții de Apel E intimatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 luni și o zi închisoare pentru comiterea la data de **12.04.2015** a infracțiunii de distrugere, faptă prevăzută de art. 253 alin. 1 din Codul Penal.

Tribunalul reține că infracțiunea comisă la data de 12.04.2015 (pct. 3 din enumerare) este concurentă cu cele pentru care intimatul a fost condamnat prin Sentința Penală nr. 1 care a fost pronunțată de Judecătoria I (pct. 1 din enumerare).

Pe de altă parte, infracțiunile comise în perioada 17/18-28/29.10.2018 (pct. 2 din enumerare) sunt în stare de recidivă postexecutorie față de infracțiunile comise în datele de 20/21.07.2015 și respectiv 31.05/01.06.2015 (cpt. 1 din enumerare) dar și față de cea comisă la 12.04.2015 (pct. 3 din enumerare).

Potrivit dispozițiilor art. 79 alin. 2 din Codul Penal, dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabilește prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs sau recidivă.

Se constată că textul legal în discuție, anterior menționat, prevede în mod clar și fără dubii aplicarea prioritara dispozițiilor referitoare la circumstanțele agravante, urmate de aplicarea celor referitoare la infracțiunea continuată. În schimb, acest text legal menționează că ultimele dispoziții aplicabile sunt cele referitoare la concurs sau recidivă **dar fără a menționa care dintre acestea se aplică mai întâi**, respectiv dacă se aplică mai întâi dispozițiile legale de la concursul de infracțiuni sau dispozițiile legale de la recidivă.

În situația de față, intimatul a executat integral pedeapsa aplicată pentru infracțiunile concurente comise în data de 20/21.07.2015 și respectiv 31.05/01.06.2015- pedeapsa de 3 ani, 6 luni și 20 de zile (pct. 1 din enumerarea anterioară), și se afla deja în executarea unei alte pedepse distincte de 2 ani și 6 luni pentru fapte comise ulterior (17/18-28/29.10.2018), fără nicio legătură cu prima condamnare-pedeapsa de 2 ani și 6 luni de închisoare (pct. 2 din

enumerare) când a fost condamnat la pedeapsa de 2 luni și o zi de închisoare pentru o faptă anterioară, comisă la data de 12.04.2015 (pct. 3 din enumerare).

Instanța de fond, pe fondul normei legale neclare de la art. 79 alin. 2 din Codul Penal, teza finală, care nu instituie întâietatea de aplicare dintre normele referitoare la concurs de infracțiuni sau recidivă, a procedat la contopirea ultimei pedepse de 2 luni și o zi de închisoare cu cea de 2 ani și 6 luni, apreciind că regulile referitoare la recidivă sunt aplicabile în mod preferabil față de cele de la concursul de infracțiuni, dispunând executarea efectivă a pedepsei rezultante.

Instanța de fond nu a procedat la descontopirea pedepsei rezultante de 3 ani, 6 luni și 20 de zile, repunerea pedepselor componente în individualitatea lor și contopirea acestora cu pedeapsa de 2 luni și o zi, ulterior aplicată pentru o faptă concurentă cu cele pentru care a fost aplicată condamnarea inițială, aspect solicitat de contestatorul Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Judecătoria E

Tribunalul apreciază, în acest caz, cât timp norma legală de la art. 79 alin. 2 din Codul Penal este una neclară, că instanța de fond a procedat în mod corect, soluția fiind una legală întrucât nu a fost încălcată nicio normă legală în vigoare. Pe de altă parte, soluția adoptată apare ca una preferabilă cât timp pedeapsa de 3 ani, 6 luni și 20 de zile este deja executată, impunându-se contopirea pedepselor în curs de execuție.

Pentru aceste motive se constată că, contestația care face obiectul prezentei cauze apare ca nefondată, impunându-se a fi respinsă.

Deliberând referitor la solicitarea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României potrivit dispozițiilor art. 475-476 din Codul de Procedură Penală, tribunalul reține că aceasta este admisibilă și fondată, urmând a fi admisă.

În cadrul motivelor acestei sesizări s-a arătat că se pune problema stabilirii mecanismului de contopire a mai multor condamnări în ipoteza existenței, respectiv:

-**Prima pedeapsă**, în ordine cronologică, constituie primul termen al recidivei postexecutorii față de a doua sentință;

-**A doua pedeapsă** se află în stare de recidivă postexecutorie cu prima sentință și în concurs cu cea de a treia sentință;

-**A treia sentință**, în ordine cronologică, cuprinzând o pedeapsă pentru o infracțiune care a fost săvârșită anterior rămânerii definitive a primei sentințe și un rest dintr-o măsură educativă.

Contestatorul a arătat că instanța de fond a procedat la contopirea pedepselor cuprinse în cadrul ultimelor două sentințe, excluzând din mecanismul de contopire pedepsele aplicate prin prima sentință întrucât se afla în stare de recidivă postexecutorie cu pedepsele aplicate prin cea de a doua sentință, apreciindu-se că această operațiune ar fi greșită, întrucât se află în stare de concurs cu pedepsele aplicate prin prima sentință.

S-a mai arătat în cadrul acestor motive că Parchetul de pe lângă Judecătoria E a propus un alt mecanism de contopire, respectiv:

-sentința 1 (în ordine cronologică) se va contopi cu sentința 3;

-ulterior se deduce perioada deja executată;

-în continuare sentința 3 (în ordine cronologică) se contopește cu sentința 2;

-în ultima etapă se contopesc prin cumulare cele două rezultante, aplicându-se și sporul pentru măsura educativă.

În acest sens s-a subliniat că nu există teme legal pentru mecanismul de cumulare a pedepselor concurente.

Contestatorul a mai arătat că ar mai fi posibilă o altă modalitate de contopire, respectiv:

- se contopesc mai întâi pedepsele din cadrul sentințelor 1 și 3, în ordine cronologică;
- se deduce perioada executată;
- se contopește rezultanta cu sentința 2;
- în final se adaugă restul din măsura educativă.

O ultimă variantă propusă o prezintă contopirea tuturor pedepselor și deducerea perioadelor executate.

Contestatorul a invocat în acest caz dispozițiile art. 475-476 din Codul de Procedură Penală.

În conformitate cu prevederile art. 475 din Codul de Procedură Penală, instanța de control judiciar din cadrul Tribunalului _____ deliberând referitor la șesizarea din oficiu a instanței de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție privitoare la mecanismul de contopire incident în prezenta cauză, apreciază că **această sesizare este admisibilă.**

Astfel, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, aspect justificat de faptul că sesizarea aparține unui tribunal investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care a constatat, în cursul judecății, existența unei chestiuni de drept a cărei deziegare nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

În concret, hotărârea care se pronunță în acest caz nu este supusă vreunei căi de atac, aspect care rezultă din dispozițiile exprese ale art. 425¹ alin. 7 teza finală din Codul de Procedură Penală.

Totodată, de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, operațiunea de contopire fiind esența sesizării instanței de fond.

Pe fondul solicitării, tribunalul reține, după cum s-a mai precizat anterior, că, potrivit dispozițiilor art. 79 alin. 2 din Codul Penal, dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziții care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabilește prin aplicarea succesivă a dispozițiilor privitoare la circumstanțe agravante, infracțiune continuată, concurs **sau** recidivă.

Acest text legal în discuție, anterior menționat, prevede în mod clar și fără dubii aplicarea prioritara dispozițiilor referitoare la circumstanțele agravante, urmate de aplicarea celor referitoare la infracțiunea continuată. În schimb, acest text legal menționează că ultimele dispoziții aplicabile sunt cele referitoare la concurs sau recidivă **dar fără a menționa care dintre acestea se aplică mai întâi**, respectiv dacă se aplică mai întâi dispozițiile legale de la concursul de infracțiuni sau dispozițiile legale de la recidivă.

Ar putea fi dată prioritate dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni în dauna celor referitoare la recidivă pe motivul conținutului efectiv al normei legale în cadrul căreia concursul este menționat mai întâi în ordinea de enumerare. Dar, în acest mod, ar fi înlăturată semnificația expresiei „...sau...” care implică facultatea, posibilitatea de a alege, acolo unde situația impune.

Instanța de control judiciar din cadrul Tribunalului _____ reține că această normă legală este neclară cât lasă loc unui arbitraru nepermis, caz în care apare necesară intervenția instanței supreme pentru a trasa o modalitate clară de interpretare a unei astfel de situații, cum este cea de față, în care infracțiunea de distrugere pentru care intimatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 2 luni („sentința 3”) este atât în stare de concurs cu pedepsele aplicate printr-o sentință ce constituie primul termen al recidivei post-executorii („sentința 1”) dar, în același timp, intimatul se află deja în executarea unei pedepse privative de libertate aplicată

printr-o hotărâre judecătorească ce constituie al doilea termen al recidivei post-executorii („sentința 2”).

Pentru aceste motive. În baza prevederilor art. 425¹ alin. 7 pct. 1 lit. b din Codul de Procedură Penală, tribunalul va respinge ca nefondată contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria [ ] împotriva Sentinței Penale nr. 5 pronunțată de Judecătoria [ ] în dosarul nr. 2

Va fi menținută ca legală și temeinică hotărârea instanței de fond.

Va fi admisă cererea formulată de Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Tribunalul F de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, în temeiul dispozițiilor art. 475-art. 476 alin. 1 din Codul de Procedură Penală, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile având ca obiect următoarea chestiune de drept:

„În ipoteza în care un inculpat major a fost condamnat după data de 01.02.2014 prin 3 sentințe astfel:

-Prima, în ordine cronologică, constituie primul termen al recidivei postexecutorii față de a doua sentință;

-A doua pedeapsă se află în stare de recidivă postexecutorie cu prima sentință și în concurs cu cea de a treia sentință;

-a treia sentință, în ordine cronologică, cuprinzând o pedeapsă pentru o infracțiune care a fost săvârșită anterior rămânerii definitive a primei sentințe și un rest dintr-o măsură educativă,

Care este mecanismul de contopire a pedepselor ?”

În temeiul dispozițiilor art. 276 alin. 6 din Codul de Procedură Penală, onorariul apărătorului din oficiu al intimatului în sumă de 313 lei (avocat cu Delegație pentru Asistență Judiciară Obligatorie nr. 1 [ ]) va rămâne în sarcina statului, urmând a fi avansat către Baroul [ ] din fondul Ministerului Justiției.

În baza prevederilor art. 275 alin. 3 din Codul de Procedură Penală, cheltuielile judiciare efectuate vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

I. În baza prevederilor art. 425¹ alin. 7 pct. 1 lit. b din Codul de Procedură Penală, **respinge ca nefondată** contestația formulată de Parchetul de pe lângă Judecătoria F împotriva Sentinței Penale nr. [ ] pronunțată de Judecătoria I [ ] în dosarul nr. [ ] privind pe condamnatu [ ] (fiul lui na [ ] și ns. la [ ] în oraș [ ] jud. [ ] C.N.P. [ ] aflat în Penitenciarul [ ]

Mentine ca legală și temeinică hotărârea instanței de fond.

II. Admite cererea formulată de Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Tribunalul de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de pronunțare a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

În temeiul dispozițiilor art. 475-art. 476 alin. 1 din Codul de Procedură Penală, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile având ca obiect următoarea chestiune de drept:

„În ipoteza în care un inculpat major a fost condamnat după data de 01.02.2014 prin 3 sentințe astfel:

-Prima, în ordine cronologică, constituie primul termen al recidivei postexecutorii față de a doua sentință;

-A doua pedeapsă se află în stare de recidivă postexecutorie cu prima sentință și în concurs cu cea de a treia sentință;

-a treia sentință, în ordine cronologică, cuprinzând o pedeapsă pentru o infracțiune care a fost săvârșită **anterior** rămânerii definitive a primei sentințe și un rest dintr-o măsură educativă,

Care este mecanismul de contopire a pedepselor ?”

III. În temeiul dispozițiilor art. 276 alin. 6 din Codul de Procedură Penală, onorariul apărătorului din oficiu al intimatului în sumă de 313 lei (avocat A cu Delegație pentru Asistență Judiciară Obligatorie nr. _____ rămâne în sarcina statului, urmând a fi avansat către Baroul _____ din fondul Ministerului Justiției.

În baza prevederilor art. 275 alin. 3 din Codul de Procedură Penală, cheltuielile judiciare efectuate în prezenta cauză rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică astăzi 06 august 2020.

Președinte

Judecător

Grefier,

Red.C.....
Ex.4/04.09.2020